

Csapataink elérték Biocát.

— A montenegróiakat több magaslatról visszavetettük. — A Lim keleti partját megtisztították az ellenségtől. —

BUDAPEST, január 10. (Közl. a miniszterelnöki sajtóosztály.) Berane ellen előnyomuló oszlopaink jura több magaslatokról vetették vissza a montenegróiakat. Elérték Biocát. Ettől a helységtől északra a Lim keleti partját megtisztították az ellenségtől.

A csapatok, melyeknek a magaslaton egy méternél magasabb hóval kell küzdeniök, kiválóan működnek.

A Taránál tüzéségi tevékenység és csatározás.

Montenegró délnyugati határán a harcok tartanak.

Höfer altábornagy a vezérkari főnök helyettese.

BERLIN, január 10. A nagy főhadiszállás jelenti: A balkáni hadszíntéren semmi újság.

Legfőbb hadvezetőség.

Sikeres német támadás Champagne-ban.

BERLIN, január 10. A nagy főhadiszállás jelenti: Massigestől északnyugatra a Maison de Champagne major vidékén csapataink támadással több száz méter kiterjedésben elfoglaltuk az ellenséges megfigyelő állásokat és árkokat.

423 francia, köztük 7 tiszt, 5 gépfegy-

ver, 1 nagy és 7 kis aknavető került kezünkbe.

A majortól keletre meghiusult egy francia ellentámadás.

Egy német repülőgép-raj megtámadta a fournesi hadtáp-berendezéseket.

Legfőbb hadvezetőség.

Elsüllyedt egy angol páncélos cirkáló.

London, január 10. Hivatalosan jelentik: Az Edward VII. csatahajó aknára futott és a dagály miatt fel kellett adni. A legénység elhagyhatta a hajót. (M. T. I.)

Az Edward VII. 16.610 tonnás páncélos

csatahajó. A hajó hossza 129,5 méter, szélessége 23,8 méter, mélysége 8,2 méter, sebessége 19 csomó. A hajón négy darab 30,5 és sok kisebb ágyú volt, legénységének békelétszáma 780 ember.

Mythileneben is letartóztatták az osztrák-magyar és a német konzult.

Konstantinápoly, január 10. A Milli-ügynökség athéni jelentése szerint a franciák tegnap Mythileneben letartóztatták az osztrák-magyar és német konzult, a muftit és 17 görög embert. A négy szövetséges hatalom követői Athénben tiltakoztak ez ellen. A letartóztatások után általában azt hiszik, hogy az antant Mythilinét operációinak bázisává fogja tenni.

Athén, január 10. A Reuter-ügynökség mythilenei távirata megerősíti azt a hírt, miszerint a szövetségesek katonai hatósága hasonló okokból, aminők miatt elfogták a központi hatalmak szalinikii képviselőit, letartóztatták az ottani osztrák-magyar, német és török konzulátusi képviselőket.

Athén, január 10. (Havas.) Mythileneből jelentik: Az antant csapatainak egy szakasza letartóztatta Courdgis német alkonzult, aki görög alattvaló, valamint fiát, a konzulátus dragománját. Letartóztatták továbbá Bargigh osztrák-magyar konzulátusi ügyvivőt, aki török alattvaló, Haffner német konzulátusi ügyvivőt, valamint más személyeket, akiket gyanusaknak tartottak. Valamennyit egy hadihajóra vitték.

Huszmillió kölcsönt ajánl az antant Görögországnak.

Szófia, január 10. Itteni lapok athéni jelentése szerint Anglia és Franciaország 10—10 millió franknyi kölcsönt ajánlott fel a görög kormánynak az elrendelt mozgósítási költségek fedezésére. Az antant azt hiszi, hogy a kölcsönével talán mégis a maga pártjára tudja állítani Görögországot, melynek területén egyre hallatlanabban garázdálkodik. Egyrészt a mythilenei konzulok letartóztatása, másrészt a kölcsön ígéretése élénk bizonyítékai az antant szándékainak.

Nikita mégis elutazik.

Bécs, január 10. A montenegrói hivatalos jelentés, néhány nap előtt azzal az érthetetlen mondattal fejeződött be, hogy Nikita király ezidőszent nem szándékozik külföldre utazni. Azóta valószínűleg megváltozott a fekete hegyek királyának elhatározása és minden valószínűség szerint a lehető legrövidebb időn belül el fogja hagyni Cetinjét, sőt talán kis országa földjét is egészen, hogy kövesse a hontalanságba az antant másik két uralkodóját, a belga és a szerb királyt.

A támadó harcok ugyanis az egész montenegrói fronton megindultak és nem lehet kétség az iránt, hogy eredményesek lesznek. A közelmúlt napok küzdelmei csak előcsatározások voltak, míg részünkről a gyalogság, de különösen a tüzéség teljes felvonulása be nem fejeződött.

Hogy fizették az adót a háborus esztendőben Szegeden

(Saját tudósítónktól.) A néhány nap előtt lezárult 1915. évvel már egy teljes esztendő tanulságaival állunk szemben; olyan tanulságokkal, amelyek a háborus viszonyok hatása alatt fejlődtek ki. Az 1914. év még nem érezte annyira a háborus hatásokat, hogy ennek eredményei különösebb jelenségeket váltottak volna ki; ellenben az 1915. év már teljes egészében a háboru jegyében született, fejlődött és végződött, a háborunak minden veszedelme, minden szenvedése, minden előnye s hátránya teljességében mutatkozott.

Tűzhelyeinket ugyan nem dulta fel az ellenség, lakóhelyünkről futnunk nem kellett, de a háboru egyéb keservéből alaposan kivettük mi is részünket. Iparunk fejlődése megállott, a kereskedelem sorsa megnehezedett, sőt a kiskereskedő egyenesen lehetetlenné vált; a földművelés, a munkaerő behívása és elvonása folytán a legnehezebb helyzet elé került, a szükséges munkáskéz hiánya, az igavonó állatok számának nagy-mérvű csökkenése a gazdasági élet e fontos tevékenységi körét igen problematikusá tette. A munkáskéz csekélysege folytán beállott nagy kereslet a munkabéreket annyira felfelé emelte, hogy a kisgazda — hozzájárult az időjárás mostohasága is — alig tudott eleget produkálni; a foglyok ugynevezett olcsó munkaerejében nagy csalódás érte a kis ek-szisztenciákat, mert a már rendkívüli drágaság mellett a munkaadót — akinek a foglyok ellátásáról gondoskodni kellett — majdnem felették.

Ilyen előzmények után és ilyen körülmények között nem lesz érdektelen rámutatni azokra az adatokra, amelyek Szeged város területén, az állami adózás, illetve adófizetés eredményét feltüntetik.

Szeged területén az 1915. évben befizettek állami adóban és hadmentességi díjban 2,394.464 korona 69 fillért, míg az 1914. évben ugyanezen a címen 2,256.851 korona 28 fillér adó folyt be, úgy, hogy az 1915. év eredménye 137.613 korona 41 fillérrel kedvezőbb, mint az előző 1914. év eredménye volt. Ha nem is nagy ez a különbség, amely a két év befizetési eredménye között mutatkozik, mindenesetre érdekes és tanulságos és pedig két szempontból. Az egyik szempont a pénzügyi adminisztráció, a másik pedig az adóköteles felek teljesítő képessége.

Ami az első helyen említett szempontot illeti, minden esetre nagyon öröndetes jelenség, hogy a személyzetében megfogyatkozott és a hosszú időn keresztül túlerőltetett hatóságok és hivatalok olyan — a normálisat meghaladó — erélyt voltak képesek kifejteni, amelynek eredménye a fenti számadatokban nyer kifejezést. De még ennél is fontosabb és jelentőségtelesebb az a másik szempont, amely a lakosság fizető képességének teljesítésében mutatkozik. Fokmérője ez gazdasági helyzetünknek és annak az öntudatnak, amelyre a háborus körülmények ébresztették népiünket. A sok csapás, a balsors szülte vészontagságok közepette is, a legfőbb szükség által vezéreltetve, minden ember siet minden eszközzel biztosítani nemzeti fejlődésünket s hazánk gazdasági fejlődésének kiépítését.

Végül nagyon érdekes még az a jelenség azért is, mert annak dacára, hogy a törvényhozás az adózók számára különféle kedvezményeket — adóleengedés, adótörlesztés, a behajtás felfüggesztése — biztosított, mégis bekövetkezett az előző évi eredménnyel szemben a mostani kedvezőbb eredmény, a mi azt is bizonyítja, hogy nemcsak nem csapant meg a lakosság fizető képessége, hanem a háboru kifejeztette konjunkturák következtében emelkedett is. Emelte még ezt a tulajdonságot a lakosságban a háborus veszély által teremtett szükség érzete is.